

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.III.10.667/2017/8.

A tanács tagjai: . Zanathy János
a tanács elnöke
. Magyarfalvi Katalin
előadó bíró
. Farkas Katalin
bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Dobrossy István Jenő ügyvéd

Az alperes: DKV Debreceni Közlekedési Zrt.

Az alperes képviselője: dr. Léka Andor ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Debreceni Törvényszék
2.Mf.20.727/2017/4.

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Debreceni Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság

1.M.210/2016/21.

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 2.Mf.20.727/2017/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 30.000 forint + ÁFA felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A felperes 1995. október 17-től az alperes jogelődjénél, 2009. július 14-től az alperesnél autóbusz vezető munkakörben állt alkalmazásban. A munkaviszonyt az alperes a 2016. április 12-én kelt azonnali hatályú felmondással - az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával, a felperes által 2016. március 16. és 24. között elkövetett kötelezettségszegések (engedély nélküli igazolatlan távollét, munkáltatói utasítások megszegése, valótlan adatoknak a menetlevélen és a munkautalványon való feltüntetése,

távozás leigazoltatásának elmulasztása) miatt - megszüntette. Az azonnali hatályú felmondás indokolása szerint a felperes 2016. március 16-án az ... megjelölésű fordá teljesítésének megkezdése után, a jármű műszaki hibáját észlelve levonult az ..., ... szám alatti telephelyre, ahol a további utasításig tartózkodnia és rendelkezésre állnia kellett volna a fordában meghatározott osztott szolgálat első részének végéig, azaz 10 óra 09 percre. A felperes ennek ellenére 8 óra előtt a telephelyről eltávozott a munkáltató utasítása és engedélye, illetve bejelentése nélkül. A felperes a munkavégzés (rendelkezésre állás) alóli távolmaradását nem mentette ki, 2016. március 16-án telefonon nem volt elérhető, az osztott szolgálat második részét a 11 óra 43 perckor sms-ben küldött üzenetben közölt utasítástól eltérően nem az ... kezdte meg, hanem a ... forgalomirányító helyen jelent meg 13 óra 04 perckor. A felperes a menetleveken 2016. március 16-án, 17-én, 22-én, 23-án és 24-én a valóságtól eltérő adatokat tüntetett fel, a menetlevelekkel egybevetett GPS-adatok a forgalomirányító helyekről való távozás és a ... utcai telephelyre érkezés tekintetében eltértek. A felperes a fenti munkanapokon „a szolgálatból távozott” rovatot nem igazoltatta le a Salétrom utcai telephelyen, amely kötelezettségszegéssel lehetetlenné tette a szolgálatból való távozásra tényleges időpontjának igazolhatóságát. A valótlan tartalmú munkautalványok alapján a munkáltató a ténylegesen járó munkabéternél magasabb összegű bért fizetett ki a felperesnek, ezzel a felperes kárt okozott. 2016. március 24-én a felperest a közvetlen munkahelyi vezetője 18 óra 52 perckor nem találta a munkahelyen, a felperes e napon a menetlevelét 18 óra 40 perckor, eltávozásakor leadta, holott a lelépési ideje 18 óra 58 perckor lett volna. A felperes a fenti, az Mt. 52. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiba, a munkaszerződése 5. és 8. pontjaiba és az Autóbusz forgalmi munkautasítás 1.2.1., 1.4., 2.2., illetve 1.10.1. és 1.10.2. pontjaiba ütköző cselekményeire - a 2016. április 5-i személyes meghallgatása és az április 7-i írásbeli nyilatkozatában - elfogadható védekezést nem tudott előadni, a lefolytatott vizsgálat eredményeként megállapítható volt, hogy a kötelezettségszegések önmagukban, egyenként is megalapozták az azonnali hatályú felmondás alkalmazását.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [2] A felperes módosított keresetében az azonnali hatályú felmondás jogellenessége jogkövetkezményeinek alkalmazását, elmaradt jövedelemként kártérítés, végkielégítés, valamint - az alperes Kollektív Szerződése (KSZ) VI.2. pontja alapján - a részére és hozzátartozói részére 2016. december 31-ig járó szabadjegy ellenértékének megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A felperes hivatkozott arra, hogy a felmondás érvénytelen, mert azt nem a munkáltatói jogkör gyakorlására jogosult személy írta alá. A felmondás jogellenességét az ezen jog gyakorlására nyitva álló

határidő elmulasztására, az indokok valótlanlására, a lényeges kötelezettségszegésre vonatkozó törvényi feltétel hiányára, az alperes joggal való visszaélésére és diszkriminációt megvalósító magatartására hivatkozással állította.

- [3] Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy az azonnali hatályú felmondás jogát a jogszabályoknak megfelelően gyakorolta, a szabadjegy ellenértékére pedig a felperes azért nem jogosult, mert a KSZ csak a felmondás esetére biztosítja a szabadjegyet.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét - az Mt. 7. § (1) bekezdése, 52. § (1) bekezdés c) és d) pontja, 64. § (1) bekezdés c) pontja, 78. § (1) bekezdés a) pontja, 12. § (1) bekezdése, az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebkty.) 8. § j) és t) pontja, 21. § c) pontja, valamint a KSZ III. pont 12. alpontja, IV. pont 14.b. alpontja és az Autóbusz forgalmi utasítás rendelkezései alkalmazásával - elutasította.
- [5] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az azonnali hatályú felmondás jogát - a vezérigazgató delegálása alapján - a forgalmi igazgató jogszerűen gyakorolta, ezért az okirat alakilag érvényes. Az alperes képviselője, a munkáltatói jogkört gyakorló forgalmi igazgató és a forgalmi üzemszervező a felperes magatartásáról 2016. március 16-án szereztek tudomást, az ezzel összefüggő vizsgálatot haladéktalanul elrendelték. A felperest a vizsgálat részeként 2016. április 5-én hallgatták meg, amelyet követően a felmondás 15 napon belül, azaz határidőben került kiadásra.
- [6] Az elsőfokú bíróság - a felperes nyilatkozata, ..., ..., tanú, tanúvallomása és az okirati bizonyítékok alapján megállapította, hogy a felperes a felmondásban felrótt, 2016. március 16-án elkövetett kötelezettségszegésekkel alapot adott az azonnali hatályú felmondás alkalmazására. A felperes 2016. március 16-án önkényesen, engedély nélkül, a forgalomirányító tájékoztatása nélkül hagyta el a munkavégzési helyét, az aznapra érvényes munkautalványán a szolgálatból kilépés időpontját valótlanul tüntette fel, az alperes telefonhívását - a rendkívüli helyzetre tekintet nélkül - nem fogadta, az sms-ben kapott utasítást sem hajtotta végre. A felperes a vezényléstől és ... utasításától eltérő helyen jelentkezett szolgálatra, a menetlevélen az osztott szolgálat második részét illetően valótlanul tüntette fel a munkakezdés időpontját. Az alperes az azonnali hatályú felmondásban felrótt további, a 2016. március 17. és 24. közötti kötelezettségszegések elkövetését nem bizonyította a perben, a március 16-i kötelezettségszegések azonban, tekintve, hogy a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettség szándékos megszegése megvalósult, megalapozták az intézkedést (MK 95. állásfoglalás, BH 1995.610.).

- [7] Az elsőfokú bíróság a felperes indítványára meghallgatott tanúk (..., ..., ...) vallomása alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az alperes az azonnali hatályú felmondás jogát az Mt. 7. §-ába ütközően gyakorolta. A tanúvallomások alapján nem lehetett megállapítani, hogy az alperes a felperes szakmai jellegű véleménynyilvánításai, vagy a folyamatban lévő más munkaügyi pere miatt élt az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított jogával. A felperes által csatolt leveleket a felperes 2016. március 29-én írta a szakszervezeti elnöknek, így kizárt az, hogy a március 16-án elkövetett kötelezettségszegések miatt elrendelt vizsgálat mögöttes indoka ezen véleménynyilvánítása lett volna.
- [8] Az egyenlő bánásmód követelményének megsértését a felperes véleménynyilvánítása, illetve egyéb helyzetre hivatkozás alapján állította, figyelemmel arra, hogy az alperes őt a perindítása miatt diszkriminálta. A felperes tényállítása önmagában, az Ebktv. által megkívánt védendő tulajdonság valószínűsítésének hiányában nem alkalmas az alperes jogsértő eljárásának megállapítására. A felperes védendő csoporthoz tartozást nem jelölt meg, ezért a bíróság az ezzel összefüggő nyilatkozatait a joggal való visszaélés körében bírálta el. Az alperes bizonyította a perben, hogy az azonnali hatályú felmondást a felperes kötelezettségszegései miatt adta ki, e jog gyakorlása nem áll összefüggésben azzal, hogy a felperes több esetben kifogásolta a munkakörülményeket, valamint munkaügyi pert indított az alperes ellen, a vagyoni és nem vagyoni igények iránt indított perben egyebekben a felperes az egyenlő bánásmód követelményének megsértésére nem hivatkozott; mindezek miatt az Ebktv. alperes általi megszegése sem állapítható meg.
- [9] Az elsőfokú bíróság a KSZ VI.2. pontját, amely a szabadjegyet a munkáltatói felmondással megszűnt munkaviszony esetén biztosítja a munkavállalók és családtagjaik számára a naptári év végéig, az azonnali hatályú felmondás esetén nem tartotta alkalmazhatónak. A felmondás és az azonnali hatályú felmondás fogalmát az Mt. és a KSZ is elkülöníti, a jogviszony szankciós megszüntetésekor a munkáltató a kötelezettségszegést elkövető munkavállaló részére kedvezményt nem köteles biztosítani.
- [10] A felperes és az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - helyes indokainál fogva - helybenhagyta. Megállapította, hogy az alperes a vizsgálat elrendelésével és lefolytatásával nem késlekedett: a 2016. március 16-án történtekről a felperes közvetlen munkahelyi vezetője tájékoztatta a forgalmi igazgatót, az annak eredményeként elrendelt vizsgálat során az alperes beszerezte a felperes munkavégzésére vonatkozó iratokat, meghallgatta tanú központi forgalomirányítót és 2016. április 5-én a felperes személyes meghallgatását is foganatosította. Ezt követően az alperes a felperes írásbeli észrevételei megtételére kifejezetten a felperes kérésére biztosított határidőt, amelyet a felperes április 7-én terjesztett elő. Az alperes így e napon került teljes körűen azon ismeretek

birtokába, amelyek alapján dönthetett a munkáltatói intézkedés megtételéről, amelyre április 12-én, vagyis a 15 napos határidőn belül került sor.

- [11] A másodfokú bíróság - a felperes fellebbezési hivatkozásával ellentétben - nem tartotta megállapíthatónak, hogy tanú 2016. március 24-i munkáltatói meghallgatásakor és a 2017. március 13-i tanúvallomása során tett nyilatkozataiban ellentmondás lenne. A jegyzőkönyv 3. oldalán tanú arról nyilatkozott, hogy a felperest a távozása után mikor és milyen módon próbálta elérni, nem pedig arra, hogy a felperes mikor hívta őt telefonon, illetve, hogy a távozási szándékát bejelentett-e. A felperes - tanú állításával szemben, bizonyítási kötelezettsége ellenére - nem igazolta, hogy az eltávozásra 2016. március 16-án az alperestől engedélyt kapott; állítását cáfolja az is, hogy tanú 8 óra körül, a javításra várakozó buszsofőrökkel telefonon történt beszélgetéskor a felperes távollétét már hiányolta és 8 óra 16 perckor megpróbálta őt telefonon elérni. Ha a felperes távolléte engedélyezésre került volna, úgy tanú 8 órakor és 8 óra 16 perckor nem kereste volna őt. A felperes állítását ... tanú sem támasztotta alá, a tanú úgy nyilatkozott, hogy nem kaptak olyan utasítást, hogy hazamehethének.
- [12] A másodfokú bíróság nem fogadta el a felperes azon érvelését, hogy az osztott szolgálatnak az ... való megkezdésére adott utasítás a KSZ IV.1.3. j) pontjába ütközik. A KSZ rendelkezése a vezénylés alapján történő munkaidő beosztás megváltoztatására vonatkozik és ezen jog munkáltató általi gyakorlásának határidejét rögzíti. Az alperes a felperes munkaidejét nem változtatta meg, az osztott munkaidő második részének kezdetén a felperesnek kizárólag az autóbusz meghibásodása miatt kellett volna az ITK telephelyen megjelennie. Ez olyan rendkívüli esemény, ami a munkáltató által előre nem látható, az utasítás egyebekben a felperesnek jogsérelmet nem okoz.
- [13] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a felperesnek az Mt. 6. § (2) bekezdés szerinti együttműködési kötelezettségből következően a perbeli rendkívüli helyzetben az alperes hívását fogadnia kellett volna és az sms-ben foglaltak, valamint a munkáltatónál követett gyakorlat szerint kellett volna eljárnia: a javításra leadott járművet a leadás helyén kell felvenni. A felperes munkaideje az eltávozásakor nem telt le, az alperes nem a telefonhívás fogadásának elmulasztását, illetve azt szankcionálta, hogy a felperes az sms-re nem reagált, hanem azt, hogy a munkaidejében engedély nélkül eltávozott, a délutáni munkavégzést nem az utasításnak megfelelően kezdte meg és az adatokat nem megfelelően vezette rá a menetlevélre. A felperes az sms üzenet alapján tisztában volt azzal, hogy 13 órakor az ... kell megjelennie, így nem fogadható el, hogy érkezési időpontként a ... való megjelenést rögzítette. A felperes a terhére rótt kötelezettségszegést szándékosan követte el, kötelezettségszegései (munkaidőben engedély nélküli eltávozás, menetlevél és munkautalvány adatainak nem megfelelő rögzítése) jelentős súlyúak,

önmagában megalapozták az azonnali hatályú felmondást. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokaival a szabadjegy ellenértéke megfizetésére irányuló kereset elutasítása körében is egyetértett, mivel a KSZ rendelkezése kifejezetten a munkaviszony felmondással való megszüntetése esetén biztosítja a kért kedvezményt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [14] A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, valamint az alperes költségekben való marasztalását kérte a Pp. 3. § (2) bekezdése, 164. § (1) bekezdése, 206. § (1) bekezdése és 221. § (1) bekezdése megsértésére hivatkozva.
- [15] Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen értékelésének eredményeként jutottak arra a következtetésre, hogy az alperes az azonnali hatályú felmondás jogát az arra nyitva álló határidőn belül gyakorolta. Az alperes a 2016. március 16. és 24. közötti eseményeket vizsgálta, március 24-re az összes információ birtokába jutott, így az azonnali hatályú felmondásra biztosított határidő a következő napon, március 25-én vette kezdetét. A másodfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a 2016. április 5-én kelt jegyzőkönyvben és az április 12-én kelt felmondásban szereplő indokok megegyeztek, a felmondás új információt nem tartalmaz, csupán a jegyzőkönyvben foglaltakat részletesebben fejti ki. Ebből következik, hogy az alperes a vizsgálatot 2016. március 24-ég lefolytatta, új információt az alperes sem az április 5-i meghallgatáson, sem a felmondásban nem közölt.
- [16] A felperes szerint a másodfokú bíróság tanú tanúvallomását nem megfelelően értelmezte, nem vette figyelembe a 2016. március 24-i és 2017. március 13-i nyilatkozataiban fellelhető ellentmondásokat: a 2016. márciusi jegyzőkönyvben ... is megjegyzi, hogy a felperes felhívta ..., aki ezt nem tagadta, ugyanakkor nem tett említést arról, hogy a felperes 7 óra 19 perckor felhívta őt. A másodfokú bíróság ... tanúvallomását sem értékelte megfelelően, abból, hogy ... mit mondott tanú és hogy a tanú milyen utasítást kapott, nem következik, hogy a felperes is ugyanazt az utasítást kapta volna a pihenőhelyiségben. A tanú, tekintve, hogy több buszvezető is a helyiségben tartózkodott, nem hallhatta, hogy tanú telefonon mit mondott a felperesnek.
- [17] A felperes „megjegyezte”, hogy az alperes nem vette figyelembe az intézkedésre vonatkozó döntése meghozatala során az osztott szolgálat sajátosságait. 2016. március 16-án a felperes délelőtti fordája 10 óra 09 perckor ért véget, a műszakot a ... utcai telephelyen fejezte volna be, onnan könnyen haza tudott volna menni. A megváltoztatott munkautasítás szerint, amely változtatás a KSZ IV.1.3. j) pontja szerint 3 napon belül csak a munkavállaló engedélyével lehetséges, a felperes a 10 óra 09 perckor az ...

fejezte volna be a fordát, amely esetben a délelőtti és délutáni fordá között a pihenőideje csak 15 perc lett volna.

- [18] A felperes sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a szabadjeggyel kapcsolatban is tévesen állapította meg a tényállást. A KSZ VI.2. pontja nem különböztet felmondás és azonnali hatályú felmondás között, amely rendelkezést az eljáró bíróságok tévesen értelmezték, így a felperesnek és családtagjának 2016. december 31-ig járt volna a szabadjegy.
- [19] A felperes állította, hogy az alperes hátrányos megkülönböztetést valósított meg azzal, hogy a jogviszony megszüntetés indokaként közölt okokat addig csak a felperesnél alkalmazta, a többi munkavállalónál ilyen súlyos jogkövetkezmény alkalmazásával nem élt. A megkülönböztetés személyes ellentétre vezethető vissza, az alperes „bosszúból”, amiatt diszkriminálta őt, mert más tárgyban pert indított az alperes ellen. Ezért az azonnali hatályú felmondás közvetlen diszkriminációt valósít meg, az az Ebktv. 8. § j) és t) pontjába ütközik. A felperes álláspontja szerint a szabad vélemény nyilvánítás is eredményezhet diszkriminációt, azt, hogy az alperesnél a felperes volt az egyetlen munkavállaló, aki a megfelelő munkakörülmények biztosítása és a jogszabály, valamint a KSZ által biztosított jövedelem megtérítése érdekében fellépett, az 1.M.207/2015. szám alatt folyamatban lévő peres eljárás is alátámasztja. Az alperes a felperes ezen perindítása miatt folytatta le 2016. április 5-én a felperessel szembeni, azonnali hatályú felmondással zárult eljárást, a diszkriminatív szempontokon nyugvó döntés emiatt is jogellenes.
- [20] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és a felperes költségekben való marasztalását kérte arra hivatkozva, hogy az ítélet mindenben megfelel a jogszabályoknak. A másodfokú bíróság az ítélet - felülvizsgálati ellenkérelemben idézett - indokolásában részletesen kitért arra, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében is előadott érveit miért nem tekintette elfogadhatónak, a jogerős ítélet megállapításai és következtetései helytállóak. A felperes által hivatkozott, 1.M.207/2015. szám alatt folyamatban volt perben az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, az ítéletet a másodfokú bíróság helybenhagyta, így az alperes szerint a felperes ezen perre való hivatkozása sem fogadható el.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [21] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [22] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdésében foglalt keretek között bírálta felül.
- [23] A felperes a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 3. § (2) bekezdése, 164. § (1) bekezdése, 206. § (1) bekezdése és 221. § (1) bekezdése megsértése miatt kérte. A Kúria az 1/2016. (II. 15.) PK véleményben kifejtette: a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés

és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti.

- [24] A felperes felülvizsgálati kérelmében részben az eljárt bíróságok által alapul vett tényállással, a levont következtetésekkel kapcsolatban sérelmezte a bizonyítékok téves, okszerűtlen értékelését és az alperesi KSZ és az Ebktv. 8. §-a alkalmazása során levont következtetéseket vitatta. A felperes által előadott kifogások a Pp.-nek a kérelemhez kötöttség elvét, a kérelmek és nyilatkozatok tartalom szerinti elbírálását előíró rendelkezésével [3. § (2) bekezdés], a bizonyítási kötelezettség generálklauzuláját megfogalmazó szabályával [164. § (1) bekezdés] nem hozhatók összefüggésbe, a felperes felülvizsgálati kérelmében nem adott elő olyan indokot sem, amelynek alapján az ítéleti indokolás teljességét előíró rendelkezés [221. § (1) bekezdése] megsértése vizsgálható, ezért e rendelkezések alapján a jogerős ítélet felülvizsgálatának nincs helye.
- [25] A Kúria töretlen gyakorlata értelmében a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértésére alapított felülvizsgálati kérelem csak akkor lehet eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz (BH 1995.193., BH 1999.44., Mfv.III.10.553/2013/7., Mfv.III.10.136/2015/8., Mfv.III.10.044/2017/4, stb.). A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálati eljárásban, ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, ami az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani; nem állapítható meg eljárási szabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja. (KGD 1993.296., Mfv.III.10.019/2015/7., Mfv.III.10.550/2017/4., stb.).
- [26] A felperes iratellenességet nem panaszolt, a Kúria a bizonyítékok felülmérlegelésére alapot adó okot a felülvizsgálattal érintett körben nem talált.
- [27] A felperes fellebbezésében a munkáltatói jogkör gyakorlójának személyére vonatkozó megállapítást és azt, hogy az alperesnél az azonnali hatályú felmondásban felrótt kötelezettségszegések kivizsgálása érdekében vizsgálat került lefolytatásra, nem tette vitássá, felülvizsgálati kérelmében a felmondási jog gyakorlására nyitva álló határidő elmulasztásával kapcsolatos, az eljárt

bíróságokétól eltérő álláspontját a vizsgálat tárgyát képező utolsó kötelezettségszegés időpontjának megjelölésével, másrészt a 2016. április 5-én kelt meghallgatási jegyzőkönyvben és az azonnali hatályú felmondás indokolásában szereplő okok azonosságával kívánta alátámasztani. A peradatok szerint az alperes a felperest - a kötelezettségszegések tisztázása, védekezése előterjesztése érdekében - a 2016. március 24-én kelt intézkedésben tájékoztatta az ellene folyamatban lévő vizsgálatról, személyes meghallgatása szükségességéről, amelyre három, a felperes választása szerinti időpontot (2016. március 30., 31., április 5.) tűzött ki. A felperes a március 29-én átvett tájékoztatás alapján az április 5-én történő meghallgatását kérte, amelyen - jogi képviselőjével együtt - megjelent. Az alperes a meghallgatáson részletesen ismertette az addig lefolytatott vizsgálat eredményeit és felhívta a felperest nyilatkozattételre, a felperes azonban azon túl, hogy a vizsgálat eredményeit vitatta, érdemi nyilatkozatot - egyrészt egészségi állapotára, másrészt a bemutatott okiratok megismerésére és jogi képviselőjével való konzultáció szükségességére hivatkozva - nem tett, arra határidőt kért. A felek megtárgyalták azt is, hogy a munkáltató számára az azonnali hatályú felmondási jog gyakorlására 15 napos határidő áll rendelkezésre, amelyre tekintettel az alperes képviselője kérte, hogy a felperes érdemi nyilatkozatait - szóban vagy írásban - 2016. április 7-ig terjessze elő; erre - írásban - sor is került.

- [28] A fentiek alapján az eljáró bíróságok helytállóan jutottak arra a következtetésre, hogy az alperes az azonnali hatályú felmondás jogát 2016. április 12-én az Mt. 78 § (2) bekezdésében biztosított határidőben gyakorolta. A felperes elkésztettségére a védekezés lehetőségének alperes általi biztosítása okán, amiatt, mert az alperes a vizsgálat során a legsúlyosabb munkajogi jogkövetkezmény alkalmazásának szükségességéről a felperes nyilatkozata és érvei figyelembe vételével kívánt meggyőződni, alappal nem hivatkozhat.
- [29] tanú munkáltatói eljárásban és tanúként tett előadásaiban - a felperes értelmezésével ellentétben - nem volt ellentmondás; a másodfokú bíróság az ítéletben részletesen megindokolta, hogy a tanúvallomások értelmezésével és értékelésével kapcsolatos kifogások milyen okból nem fognak helyt, a jogerős ítélet indokait a Kúria osztotta, azt megismételni nem kívánja.
- [30] A másodfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra is, hogy az alperes a felperes munkaidő beosztását nem változtatta meg. Az alperes rendelkezése, amelynek alapján a rendkívüli eseményre (a jármű meghibásodására) tekintettel a felperesnek az osztott munkaidő második része kezdetén másik telephelyen kellett megjelennie, nem ütközött a KSZ azon szabályába, amely a vezénylés alapján történő munkaidő beosztás megváltoztatásáról rendelkezik.
- [31] Az eljáró bíróságok a KSZ szabadjegyre vonatkozó rendelkezését is helytállóan alkalmazták. A felperes álláspontja a rendelkezés szövegével ellentétes értelmezésen alapul; a másodfokú bíróság helyesen mutatott rá arra is, a munkaviszony „szankciós”

megszüntetéséhez, azaz a legsúlyosabb szerződésszegő magatartások miatt alkalmazható jogkövetkezményhez az alperes a KSZ-ben nyilvánvalóan nem kívánt kedvezményt biztosítani.

- [32] Az elsőfokú bíróság eljárása során az Mt. 7. §-a és - az Ebktv. 8. § j) és t) pontja, 10. § (3) bekezdése, 21. § c) pontja, valamint az Egyenlő bánásmód tanácsadó testület 288/2010. (IV. 9.) TT állásfoglalása alapján - az Mt. 12. §-a alperes általi betartását is vizsgálta, ítéletében részletesen számot adott arról, hogy a joggal való visszaélés tilalmának és az egyenlő bánásmód követelményének megsértését milyen okok miatt nem találta megállapíthatónak (IV. pont, 15-17. old., V. pont, 17-19. old.). A felperes fellebbezésében a fenti rendelkezések megsértését nem állította, a felperes kizárólag azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az alperes az egyik, hasonló kötelezettségszegést elkövető, munkautasítást be nem tartó kollégájával szemben csupán szóbeli figyelmeztetést alkalmazott, amelynek alapján, az eltérő szankciók alkalmazása miatt sérül az egyenlő elbánás elve; fenntartotta továbbá, hogy esetében a súlyosabb jogkövetkezmény alkalmazására az általa indított per miatt került sor.
- [33] A felperes érvelésével szemben önmagában az, hogy a munkáltató a hasonló kötelezettségszegéseket elkövető munkavállalókkal szemben eltérő jogkövetkezményeket alkalmaz, nem jelent hátrányos megkülönböztetést, a személyes ellentét miatt, véleménynyilvánítás elfojtására irányulóan, retorzióként alkalmazott felmondás pedig nem az egyenlő bánásmód követelményét, hanem az Mt. 7. § (1) bekezdése szerinti joggal való visszaélés tilalmát sérti. A felperes felülvizsgálati kérelmében az Mt. 7. §-a, 12. §-a és az Ebktv. rendelkezései értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatban kifogásokat nem fogalmazott meg, az Ebktv. 8. § j) és t) pontja felhívásával csupán perbeli - a fentiek szerint nem helytálló - álláspontját ismételte meg, amellyel a jogerős ítélet jogszabálysértő volta nem támasztható alá.
- [34] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [35] A felperes az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségei megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles.
- [36] A felperes munkavállalói költségkedvezményben részesült, a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli..
- [37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2018. szeptember 24.

. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.

előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő